

Sunfresh · STOCK

מיזוג לבבות - ומיזוג... משקאות

סנפרש עם STOCK "הולכים טוב" ביחד

מיזוג כן, לפי הטעם, וודקה או גין של stock לכוס מיץ תפוזים או אשכוליות "סנפרש" שתיה מהנה מאין כמוה!

סנפרש - שם עולמי למשקאות מסרי טבעי

קליא ירי

עליו היה סגן חיפאי צעיר, והוא היה ערוך בצורת טבלה גרושת תאריכים, שעות וצינוני מקומות. לא היה בו שום סוד צבאי, או פרט איזשהו העלול לפגוע בבטחון המדינה. היפך, חושבני שפירסומו אפילו עשוי ל" תרום משהו, אם לא לבטחון, הרי לפחות להרגשה הטובה של החיילים הנושאים ב" עולו. אביא לך, לכן, חלק מן הפרטים ש" מסר הסגן:

● ב'4 לספטמבר, בשעה 1100, בצומת וילהלמה, חלפה משאית מס' 104-633 על פני החיילים שחיכו לטרמפ. היא נסעה לכיוון תל-השומר מבלי לקחת עימה טרמפיסטים שחיכו בדרך.

● ב'27 לאוגוסט, בשעה 1015, בצומת החותרים, חלף טנדר מס' 110-256 על פני החיילים שחיכו לטרמפ. הוא נסע לכיוון פה מבלי לקחת עימו טרמפיסטים שחיכו בדרך.

● ב'4 לספטמבר, בשעה 1100, בצומת וילהלמה, חלף טנדר מס' 105-534 על פני החיילים שחיכו לטרמפ. הוא נסע לכיוון תל-השומר מבלי לקחת עימו טרמפיסטים שחיכו בדרך.

יכולתי להמשיך בציטוט פרטים נוספים מן המכתב, ולצרף אליהם עוד פרטים שהיו פיעו במכתבי היילות וחיילים אחרים, אך ברצוני הפעם להקדיש כמה מילים לרקע עליו גולד הספורט החיילי החדש הזה, של ציד הנהגים המשמתיים.

★ ★ ★

כזכור, היה זה חי"כ אורי אבנרי שהעלה בתחילת השנה על סדריומה של הכנסת הצעה מפורטת בעניין הסעת חיילים. אנו הכתרנו אז את ניסח ההצעה בכותרת "החוב הגדול!" (העונם הזה 1482).

ההצעה הורדה בסדר-היום ברוב של 31 נגד 18, אבל היא הצליחה לפלג את הי קואליציה החדשה, שהייתה אז רק בת שבוע. לאורכה ולרוחבה. אפילו החי"כים הממושעים ביותר התקשו להרים את ידם נגד הצעה, שנועדה להקל את החיים על חיילי צה"ל, ולמנוע את השפלתם בתחונני יריים בפני נהגים החולפים בדרכים ומותרים או-תם עזובים שם.

אחרי אותה ישיבת כנסת, סערו הוויכוחים במסדרון. סגן שר-הבטחון, צבי דינשטיין, הבטיח או לשקול חלק מהצעתו של אבנרי, אותו חלק הן בכיטוח טרמפיסטים.

★ ★ ★

כעבור שישה חודשים שב אבנרי לאותו נושא נשכח. הפעם בצורת שאילתה. דינו שטיין הבטיח שוב, כי דרישתנו לבטח חי"כ לים-טרמפיסטים, כדי להמריץ אורחים לקחת אותם, תבוא בקרוב על סיפוקה המלא (העו"לם הזה 1505).

ביתניים זו משהו, והמכונה הממשלתית, הטוחנת בדרך כלל לאיטה, החלה לנוע. עלי לציין בסיפוק, שהיא עשתה זאת ברוח הצ" עותיו של אבנרי, למרות שהיסוטה זאת היטב.

מילא, על זאת אני מוכן לסלות לה, ו" מקווה שגם אתה מוכן לנהוג במיקרה זה כמוני.

בכל אופן, בחזור מטעם מינהל הרכב ה" ממשלתי, הכסוף למשרד-האוצר, שנישלח ה" חודש לכל המשרדים הממשלתיים במדינה, נדרשים האחראים על התחבורה לדאוג כי הנוהגים ברכב ממשלתי יאספו חיילים-טרמפיסטים, וזאת "עקב פניית שר-האוצר ול" אור התקרבות ימי החגים."

★ ★ ★

ולבסוף, פרט אחד חשוב: המכוניות ש" הוזכרו במכתבו של הסגן, הן מכוניות ממ" שלתיות, אשר נהגו בניגוד ל"פניית שר-האוצר."

אני מוכן, במיקרים כאלה, לבוא לעזרתו של השר, למסור לו את כל הפרטים הנוג" עים לרכב ממשלתי המסרב לחיילים, במידה שאתה, הקורא, תביא את אותם המקרים לידעתי.

הסתפקתי הפעם בפרטים שמסר הסגן, ה" מועברים מרגע זה לטיפולו של שר-האוצר.

איש פפ

בימים אלה הופיע בפאריס גליון חדש של אספרי ("רוח"), כתביעת דתימתקדם הנהגה מיוקרה רבה ביותר. גליון זה מוקדש כולו לשלום ישראל-ערב, אם כי כל המשתתפים בו הם יהודים וישראלים.

בשעתו פנו העורכים גם לאורי אבנרי, ביקשהו להשתתף בגליון זה. אבנרי, הכורע תחת עול עבודתו המשולשת כעורך, כחבר-כנסת וכפעיל הכוח החדש, נאלץ לסרב. הוא עשה זאת בצער, נוכח חשיבותו של כתבי-העת.

אולם שמו של אבנרי לא חסר בגליון. הוא לא כתב בו - אבל רבים מן המשי"תתפים כתבו על רעיונות העונם הזה. קבע ישעיהו בן-פורת, כתב ידיעות אחרונות ב" פאריס: קורא הגליון מקבל את הרושם כאילו חי"כ אבנרי הוא הוגה-הידעות החשוב ביותר בישראל.

ואכן - עמודים שלמים באותו גליון מוקדשים לציטוט ממושך ממאמריהם של עורכי העונם הזה בארץ ובעתונים זרים. על מה מעיד הדבר? הוא מעיד על עובדה פשוטה: שכוחו של רעיון אינו תלוי בכוחם הפוליטי של הנהגים אותו. רעיונות העונם הזה, שהיו במשך שנים ארוכות נחלתו ה"בלעדית של שבועון מבודד ונרדף במדינה גידתה בקצה הים התיכון, קנו להם אחיזה בכל מקום שם נדון ברצינות עתיד יחסי ישראל-ערב. פשוט אי-אפשר לטפל ברצינות בבקיעה זו מבלי להזכיר את דיעות ה" שבועון המסויים - מה גם שהולידו בינ"תיים כוח פוליטי חדש.

★ ★ ★

על רקע זה יש עניין בשיחה משעשעת שהתנהלה לא מכבר במערכת של עתון אי-רופי חשוב.

אותו עתון פירסם, לפני זמן-מה, מאמר של אבנרי על בעיות ישראל-ערב. מאמר זה נכתב לפי הזמנתו המיוחדת של צורך העתון.

לא מכבר פנתה אישיות ישראלית חשובה ביותר לאותו עתון, ביקשה לפרסם בו מא"מר משלה. האיש נתקל בסירוב אדיב, אך מוחלט.

"מה יש? אם פירסתם מאמר של אורי אבנרי, איך אתם מעזים שלא לפרסם מאמר שלי?" שאל האיש ברובו.

"אבל אדוני, השיב העורך, "למר אבנרי יש מה לומר!"

תשובה פשוטה זו מסבירה מדוע אנו עומדים בפני לחץ מתמיד מצד עתונים זרים, פרשני טלביזיה, הוגי-דעות, מדענים וחוגים פוליטיים בחו"ל להעניק להם ראינות או לכתוב להם מאמרים. אנו נאלצים להשיב את פני רובם ריקם. אילו רצינו להיענות לכל הבקשות, היינו נאלצים לנטוש כל פעילות אחרת.

★ ★ ★

אך לא אכזיש כי אנחנו רואים בפניות אלה מחמאה רבה. לא לנו אישית, אלא לרעיונות שהתגבשו בסדנה המחשבתית של שבועון זה.

הרעיון הוא עדיין כרטיס-הביקור הטוב ביותר בעולם - טוב יותר מסיעה גדולה בכנסת, או מבעלות על טראסט כלכלי מסרי עף, או ממקום בטוח ליד קערת-השלל של המישטר.

★ ★ ★

על כוח-ההדירה של רעיונות מעיד גם השידור ברדיו דמשק בשבוע שעבר, שהיה מוקדש להעונם הזה.

השידור נועד, כביכול, להזהיר בפני מוי"מה "ציונית" לרצוח את אורי אבנרי. היתה זאת תגובה מאוחרת על משלוח חבילת הנפץ למערכת.

אך תוך כדי כך סיפר השידור ארוכות על רעיונות-השלום של העונם הזה. יש לכך משמעות רבה. כי רעיונות אלה מבוססים על הכרה בלתי-מתפשרת עם קיומה וריבוי גותה של מדינת ישראל. בשבח רעיונות אלה (אפילו מתוך ציון שאינו מקבל אותם כלשונם) רומז רדיו דמשק על קבלת עקרון זה - דבר שאין המישטר הסורי יכול ל"רמוז עליו בכל צורה אחרת.

★ ★ ★

בתוך ערימת המכתבים למערכת, שהיתה מונחת השבוע על שולחנו של עורך המדור, נמצא אחד שמשך מיד תשומת-לב. התחום